

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.47/2023/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2023. május 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2023. február 23. napján kelt, 18.B.58/2022/65.számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt4 IV. r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének jogszabályi megjelölése helyesen a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pontjának I. fordulata, és e) pont).

A részben a IV. r. vádlott tulajdonában lévő Település1 belterület szám1 helyrajzi számú, cím23. szám alatti, továbbá a Település2 belterület Szám2 helyrajzi számú, cím24 szám alatt lévő, valamint a Település2 belterület szám3 helyrajzi számú, cím25. szám alatt lévő ingatlanokra elrendelt, IV. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzás biztosítására szolgáló zár alá vétel fenntartására vonatkozó rendelkezést mellőzi és a zár alá vételt feloldja.

A Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.181/2022. számon nyilvántartott, 8. tételszám alatti 1 db iPhone11 mobiltelefon lefoglalását megszüntetve azt Terhelt4 IV. r. vádlott részére kiadni rendeli.

A Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL434/2022. letéti számon nyilvántartott, 5. és 6. sorszámok alatt kezelt 4.748.863,- (négymillió-hétszáznegyvennyolcezer-nyolcszázhatvanhárom) forint, valamint 724.621,- (hétszázhuszonnégyezer-hatszázhuszonegy) forint készpénz lefoglalásának megszüntetésén túlmenően a fenti összegeket IV. r. vádlott részére kiadni rendeli a vele szemben elrendelt vagyoneklobzás és a bűnygi költség biztosítására történő visszatartás érintetlenül hagyása mellett.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a IV. r. vádlott személyi adataiból mellőzi az e-mail cím feltüntetését.

I n d o k o l á s

[1] Terhelt4 IV. rendű vádlottat a Veszprémi Törvényszék 2023. február 23. napján kihirdetett 18.B.58/2022/65. számú ítéletében bűnösnek mondta ki pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) és e) pont], és ezért őt 4 év fogház fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel pénzbüntetésre (egy napi tétel összeg 2.000 forint) és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá 4 évre eltiltotta az ügyvédi foglalkozástól. Rendelkezett a kiszabott, összesen 200.000 forint pénzbüntetés – meg nem fizetése esetén –

szabadságvesztésre történő átváltásáról, továbbá a IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a szabadságvesztésből történő feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A IV. rendű vádlottal szemben 1.700.000 forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett a IV. rendű vádlott több ingatlanára elrendelt zár alá vétel fenntartásáról a vele szemben alkalmazott vagyonek Kobzás biztosítása érdekében, illetve ennek érdekében a vádlottól lefoglalt 4.748.863 forint készpénzt is – a lefoglalás megszüntetése mellett – visszatartotta. A bűnügyi költség biztosításra visszatartotta a tőle lefoglalt mobiltelefont és a lefoglalt 724.621 forint készpénzt – a lefoglalás megszüntetése mellett –. Az ügyben felmerült bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte a vádlottat.

[2] Az ítélet ellen a IV. rendű vádlott és a védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság bár részletesen feltárta az enyhítő körülményeket, azokat mégsem értékelte a súlyuknak megfelelően, ezért a Veszprém Vármegyei Főügyészség mértékes indítványával megegyezően kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos. A vádlott pszichiátriai kezelését alátámasztó orvosi dokumentum tartalmára hivatkozással rámutatott arra, hogy a vádlott állapota csak kórházi kezelés hatására javul, az otthonába bocsátás esetén állapotrosszabbodás következik be. Ezért alappal feltételezhető, hogy tényleges letöltendő szabadságvesztés esetén az állapotában jelentős rosszabbodás következne be, amely a szakorvosi kezelést és megfelelő elhelyezést indokolja. A kiszabott büntetést oly mértékben kérte enyhíteni, hogy az további szabadságelvonással ne járjon. Másodlagosan pedig a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján a büntetés fele részének letöltését követő feltételes szabadságra bocsátást kért.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.41/2023/3-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A felülbírálat korlátozottságát kiemelve rámutatott arra, hogy a törvényszék az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le az eljárást, a törvényi feltételeknek megfelelően fogadta el a IV. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát. Helyes a bűncselekmény minősítése is. Álláspontja szerint a törvényszék helyesen ismerte fel a büntetés kiszabásánál irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket, és a IV. rendű vádlottal szemben szükséges és elégséges mértékű büntetéseket szabott ki. A jogi indokolás kiegészítését indítványozta a pénzbüntetés jogszabályhelyének (Btk. 50-51. §) feltüntetésével.

[5] A nyilvános ülésen a védő fenntartotta a fellebbezését és a fellebbezés írásbeli indokolásában előadottakat. Kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú eljárásban is hivatkozott enyhítő körülmények túlsúlyát (a nyomozati eljárás során tett részletes, teljeskörű, mind a saját felelősségére, mind a szerepkörére vonatkozó vallomását, és az eljárás kezdeti szakaszától fennálló mentális pszichés zavarát) vegye figyelembe.

[6] Az ügyész is fenntartotta az átiratban foglalt indítványát. Jelezte, hogy az ítélet [38] bekezdésében elírás történt, a törvényi tényállást helyesen a Btk. 399. §-a rögzíti.

[7] A IV. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánta a cselekményt. Kiemelte, hogy a büntetőeljárás mind pszichikailag, mind fizikailag, egész szakmai életét tekintve megviselte, ellehetetlenítette bizonyos szempontból.

[8] A bejelentett fellebbezés tartalmára és Be. 580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen az enyhítést célzó fellebbezését nem ítélte alaposnak.

[9] A Be. 590. § (3) bekezdése értelmében – a korlátozott felülbírálat keretében - az ítéltábla vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat. Az (5) bekezdés szerint a másodfokú bíróság emellett vizsgálta a cselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[10] Az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, így olyan szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, az ügyben nem volt megállapítható, ezért az elsőfokú bíróság ítélete érdemben felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság túlnyomó részt (a pénzbüntetésre vonatkozó rendelkezése kivételével) eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított tényállásból, amelynek megalapozottságát az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálhatta, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy a tényállásból mellőzni kell a még folyamatban lévő büntetőeljárással érintett I-II-III-V-VI-VII-VIII. rendű vádlott-társak megnevezését.

[11] A cselekmény minősítése is törvényes, ugyanakkor a jogszabályi megjelölése pontatlan volt. Az elsőfokú bíróság maga is feltüntette az ítélet [40] bekezdésében, hogy az elkövetési érték különösen nagy értéknek minősült, azonban ezt a bűncselekmény jogszabályi megjelölése nem tükrözte vissza ((4) bekezdés I. fordulat). Erre figyelemmel az ítéltábla az értékre utaló fordulat feltüntetésével pontosította a jogszabályi megjelölést.

[12] Az ítéltábla észlelte, hogy a pénzbüntetésre vonatkozó jogi indokolás az elsőfokú ítéletben nem szerepelt, ezért a jogi indokolást a főügyészség átiratának megfelelően az alábbiak szerint kiegészítette. A IV. rendű vádlott esetében megállapítható, hogy a bűncselekményt anyagi haszonszerzésre törekedve követte el, és a határozott tartamú szabadságvesztésre ítélesen túl megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkezik. Ezért helytállóan került sor a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján a pénzbüntetés kötelező alkalmazására. A törvényszék a pénzbüntetés napi tételszámának meghatározásánál megfelelően értékelte a bűncselekmény tárgyi súlyát; az egy napi tételként megállapított összeg esetében a vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyait. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján helytállóan rendelkezett meg nem fizetés esetére irányadó szabadságvesztésre történő átváltoztatásról, és a (2) bekezdés alapján irányadó végrehajtási fokozatról.

[13] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket. Azokat a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a Btk. 80. § (2) bekezdés alapján irányadó középértékhez, 5 évhez képest enyhébb büntetést szabott ki. A vádlott több – a folytatólágosság egységébe nem tartozó - rész-cselekményből álló cselekménye, amely a büntetési tétel alapján jelentős tárgyi súlyú, kétségtelenül veszélyes a társdalomra, ezért a megajánlott ügyészi büntetés méltányos. Annak

további mérséklésére az ítéltábla nem látott törvényes lehetőséget, a kiszabott büntetés szükséges a Btk. 79. §-ában meghatározott cél eléréséhez.

[14] A IV. rendű vádlott esetében a személyi körülményeire tekintettel sem állapítható meg különös méltánylást érdemlő eset, ezért a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján alaptalan a feles kedvezmény iránti fellebbezés.

[15] A Be. 323. § (1) bekezdés alapján a pénzbüntetés, vagyonek Kobzás vagy bűnügyi költség biztosításra a terheltnek kiadandó dolgot lehet visszatartani. Ezért az ítéltábla mind a lefoglalt mobiltelefont, mind lefoglalt a készpénzeket – miután azok lefoglalását az elsőfokú bíróság megszüntette - a Be. 321. § (1) bekezdése alapján IV. rendű vádlottnak rendelte kiadni azzal, hogy a készpénzek vonatkozásában érintetlenül hagyta az elsőfokú bíróság által hozott, a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség biztosítására történő visszatartásra vonatkozó rendelkezést.

[16] A törvényszék a IV. rendű vádlottal szemben 1.700.000 forint vagyonek Kobzást rendelt el, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 428.527 forint bűnügyi költség megfizetésére is, ugyanakkor az eljárásban polgári jogi igény előterjesztésére nem került sor. Figyelemmel arra, hogy az ügyben a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség összegét meghaladó összegű készpénz került visszatartásra a fenti, IV. rendű vádlottat terhelő összegek megfizetésének biztosítása érdekében, ezért a vádemelést megelőzően zár alá vett ingatlanokon a további zár alá vétel fenntartása nem indokolt. Ezért az ítéltábla a rendelkező részben írt ingatlanokra elrendelt kényszerintézkedést a Be. 331. § (1) bekezdés a) pontja alapján feloldotta.

[17] Észlelte az ítéltábla, hogy a IV. rendű vádlott személyi adatai között a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában tett taxatív felsorolás ellenére került rögzítésre a vádlott elektronikus elérhetősége, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[18] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Győr, 2023. május 25.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

A Veszprémi Törvényszék 2023. február 23. napján kihirdetett 18.B.58/2022/65. szám alatti ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatással 2023. május 25. napján jogerős.

dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke